

GENÍS i BAYÉS, Ramon

Tecnòleg de la pell. Va néixer a Vic l'any 1905 en el si d'una família amb llarga tradició en la indústria de la pell. Després de la mort del pare i per motiu dels estudis dels fills, l'any 1918 la família es va traslladar a Barcelona. En aquesta ciutat Ramon Genís va completar els seus estudis i aconseguí graduar-se en direcció d'indústries tèxtils a l'Escola Industrial. El 1928 va començar a treballar com a tècnic a l'empresa Materias Colorantes S.A., que més endavant quedaria absorbida per la multinacional química Sandoz. En aquesta empresa es va especialitzar en el ram dels colorants i el tintatge treballant sobretot en la secció comercial. L'experiència aconseguida en la pràctica laboral i l'estudi continuat van fer que l'any 1935 aconseguís l'especialització en tècniques d'aplicació de productes químics en la indústria de la pell. D'aquesta manera Genís es retrobava amb la seva tradició familiar, una tradició que en ell va prendre la categoria de vocació i a la qual dedicaria bona part de la seva vida professional i privada. Durant la dècada de 1930 la feina el va portar a relacionar-se amb adobers, blanquers o pellaires del país. En les

seves visites va tenir l'oportunitat de conèixer de primera mà els problemes tècnics del sector, aconsellant i assessorant les empreses en els processos tècnics i en l'ús dels materials més adequats per millorar l'elaboració i la qualitat dels productes de la pell. L'any 1944 va ser nomenat apoderat de l'empresa Sandoz, càrrec que en aquella època estava reservat per als tècnics d'origen suís i que posa de manifest la vàlua professional de Genís. Durant aquests anys va col·laborar en revistes tècniques del ram de la pell, en especial en el *Boletín de la Asociación Química Española de la Industria del Cuero*. La seva curiositat per conèixer els orígens de l'ofici tradicional de la família i de la que va ser durant segles la indústria capdavantera de Vic, el va dur a interessar-se per la història de tot el que es referia a l'art de la pell. Fruit de les seves recerques foren diversos articles publicats a la revista *Ausa* editada pel Patronat d'Estudis Osonencs, institució a la qual Genís es va vincular des dels seus orígens. L'obra cabdal de Ramon Genís va ser el llibre *El ram de la pell a Vic*, que va merèixer el premi Joaquim Salarich i Verdaguer dotat pel Gremi dels Pellaires de Vic (1958). Aquest treball, àmpliament documentat, no era només una monografia dedicada a l'adoberia vigatana, sinó que incloïa interessants aportacions històriques sobre les tècniques pelletteres de tots els temps i de totes les cultures. Així, el lector hi troba referències a l'antic Egipte, a la Bíblia, a l'època clàssica grecoromana, carolíngia i medieval fins a enllaçar amb les notícies més antigues dels arxius de Vic, que les recerques de Genís situen a l'any 1204. S'hi descriuen les tècniques adoberes i la seva evolució fins als temps moderns. També s'hi fa un estudi detallat dels gremis de pellaires analitzant la seva organització, govern i reglamentacions. El treball inclou un inventari d'eines utilitzades en els diversos treballs de la pell i una llista de membres dels gremis que arriba fins al segle XIX. El llibre s'acaba amb un interessant apèndix documental en el qual s'apleguen trenta-quatre transcripcions de documents rela-

cionats amb els oficis de la pell. Aquesta faceta d'historiador el va portar a interessar-se també pels antics productes de la pell i a formar una col·lecció d'alt valor històric i artístic. Expert com era, va participar en la fundació del Museu de la Pell d'Igualada, institució amb la qual va col·laborar estretament. L'any 1953 va organitzar a Barcelona una exposició de pells artístiques amb motiu del III Congrés Internacional dels Químics del Cuiro, en la qual es van exposar peces de la seva col·lecció, del Museu d'Igualada, del Museu Episcopal de Vic i altres de particulars. Ramon Genís i Bayés va morir sobtadament el dia 9 d'abril de 1959 quan participava en una reunió de la indústria del cuir.

Bibliografia

- «Guadamaciles y cordovanes». *Ausa*. Vol. 1, núm. 6 (1953), p. 246-256.
- «El gremio de aluderos y guanteros de Vich». *Ausa*. Vol. 2, núm. 13 (1955), p. 110-120.
- «Los curtidores y zurradores de Vich». *Ausa*. Vol. 2, núm. 17 (1956), p. 293-300.
- «Una Cofradía de mancebos zapateros y costureros en la Barcelona del siglo XIV». *Portavoz del Gremio del Calzado de Barcelona* (1956), p. 31-36.
- «El Gremio de curtidores y zurradores de Vich en la Edad Moderna». *Ausa*. Vol. 2, núm. 19 (1957), p. 397-409.
- «La Protección del cuero en la Barcelona de antaño». *Boletín de la Asociación Química Española de la Industria del Cuero*. Any VIII, núm. 50 (1957), p. 51-58.
- El Ram de la pell a Vich*. Vic: Patronat d'Estudis Osonencs, 1959.

Fonts: 31, 83, 241, 243 i 291.